

Glensgård (FP):

»Finder statsministeren det ikke rimeligt, at det færøske samfund selv bidrager så meget som overhovedet muligt til driften, og mener statsministeren ikke, at selvstyreloven indeholder bestemmelser, der tilsikrer, at færingerne selv overtager de økonomiske forpligtelser i den takt, som det færøske samfund har mulighed for?«

(Spm. nr. 1293).

Begrundelse.

Lagmand Adli Dam gav under finansudvalgets besøg på Færøerne udtryk for, at det færøske samfund »skyndte sig så langsomt som muligt« med at igangsætte olieudvindingen i den færøske undergrund.

Efter spørgerens opfattelse er det særdeles beklageligt, at det færøske samfund ved en sådan passivitet belaster de danske skatteydere unødigt, og det er samtidig en overtrædelse af selvstyreloven, som netop tager sigte på, at Færøerne skal overtage de økonomiske forpligtelser, efterhånden som der er mulighed herfor.

Statsministeren vil måske påstå, at det helt og holdent er det færøske samfund, der alene tager stilling til, om det ønsker at udvinde olien, men efter min opfattelse må det også være det danske samfunds ret at stoppe de rigelige økonomiske midler, som tilflyder Færøerne over finansloven hvert år.

Der er ingen tvivl om, at det færøske samfund så rigeligt kan blive selvfinansierende, såfremt olieudvindingen igangsættes, og derfor må det også være rimeligt, at den danske regering forsøger at få lagtinget til at igangsætte denne olieudvinding.

Besvarelse (14/8 79):**Statsministeren (Anker Jørgensen):**

Loven om Færøernes hjemmestyre bygger på et fællesskab mellem Danmark og Færøerne, inden for hvilket hjemmestyret kan overtage en række sagsområder og dermed de udgifter, der er forbundet med disse sagsområder. Der er ikke i loven fastsat nogen pligt for hjemmestyret til sådanne overtagelser, medmindre rigsmyndighederne ønsker det.

Regeringen har imidlertid ingen ønsker om at forpligte hjemmestyret til at overtage

offentlige udgifter i anden takt end den, hjemmestyret selv ønsker.

Til *justitsministeren* (6/8 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren overveje en lovændring, så bestemmelserne om tvangsauktion over fast ejendom, når der skyldes skatter eller afgifter fra ejendommen til kommunen, formuleres anderledes?«

(Spm. nr. 1294).

Begrundelse.

I lovgivningen er det bestemt, at en kommune kan skride til tvangsauktion over fast ejendom, når der skyldes for ejendomsskat eller andre faste afgifter til kommunen, men kommunen er ikke forpligtet hertil. Bestemmelserne er sidst trykt i lovbekendtgørelse nr. 432 af 22. august 1978.

I en artikel i Jyllands-Posten for 3. august 1979 fortælles, at Nørager kommune har gennemført en tvangsauktion over en ejendom, fordi kommunen har 387 kr. til gode i ejendomsskat for 1976; tidligere og senere ejendomsskatter er betalt.

Kommunen har således handlet i overensstemmelse med gældende regler, men fremgangsmåden virker hensynsløs og urimelig. Ejendommen, der formentlig ville indbringe mellem 200.000 og 300.000 kr. i normal handel, er vurderet til 150.000 kr. og blev under de særlige forhold, der gælder ved tvangsauktion – der var kun små lån i ejendommen – solgt for 100.000 kr. Skattebeløbet udgjorde således mellem en og to promille af ejendommens værdi.

Ejeren havde andre værdier, der kunne være blevet beslaglagt. Det ville være rimeligt at ændre loven, så der skal være et vist forhold mellem gæld og den pågældende ejendoms værdi, før en kommune må gå til tvangsauktion over fast ejendom.

Besvarelse (17/8 79):**Justitsministeren (Nathalie Lind):**

Det fremgår af begrundelsen, at spørgsmålet er stillet på baggrund af en konkret sag, hvor en ejendom er blevet solgt på tvangsauktion på begæring af en kommune, der havde ladet foretage udpantning for en lille ejendomsskatteestance på under 500 kr.